

Sygnatura akt I C 1090/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ewelina Puchalska

Protokolant: sekr. D. S.

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 r. w Wieluniu

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko R. M.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) S.A. w W. na rzecz pozwanego R. M. kwotę 575,43 zł (pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 43/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 1090/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 czerwca 2010 roku powód (...) S.A. w Z. wystąpił przeciwko pozwanemu R. M. o zapłatę kwoty 1 263 zł wraz z odsetkami oraz zwrot kosztów postępowania.

Od wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 sierpnia 2007 roku (...) Sp. z o.o. w W. zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności, obejmującej wierzytelność dochodzoną przeciwko pozwanemu w niniejszej sprawie. Z wykazu wierzytelności wynikało, iż niezapłacona należność przez pozwanego względem zbywcy wierzytelności z 4 faktur wynosi łącznie 1 063 zł. (dowód: umowa cesji k. 38-41, wyciąg z wykazu wierzytelności k. 43)

W 2010 roku powód przesłał do pozwanego zawiadomienie o cesji wierzytelności wzywając do zapłaty należności. (dowód: pismo zawiadomienie k. 44, potwierdzenie nadania k. 45)

Ustaień faktycznych w niniejszej sprawie Sąd dokonał na podstawie dokumentów złożonych przez powoda. W zakresie poczynionych ustaleń faktycznych nie było sporu między stronami.

Pozwany zaprzeczył istnieniu zobowiązania wobec poprzednika prawnego powoda, twierdząc iż w okresie wskazanym w pozwie posiadał kilka telefonów i umowy zawarte z różnymi operatorami telekomunikacyjnymi. Twierdził, iż

z zawartych z nimi umów wywiązywał się należycie. Zeznał, iż nie pamięta, czy zawierał umowę z PKT Centertel w tamtym czasie. W tym zakresie zeznania pozwanego ocenić należy za przekonujące i wiarygodne, gdyż jak wynika z treści dokumentu - wyciągu z wykazu wiarygodności dochodzone należności są z 2008 roku.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu z powodu nieudowodnienia roszczenia.

W ocenie Sądu wobec prezentowanego przez pozwanego stanowiska zaprzeczającego istnieniu zobowiązania zarówno co do zasady, jak i wysokości rolą powoda był przedstawienie wiarygodnych dowodów, z których wynikałoby roszczenie i jego wysokość. Tymczasem poza twierdzeniami powoda i umową cesji wiarygodności wraz z załącznikiem, w którym wskazane były numery faktur i wysokość należności, inne, bardziej przekonujące Sąd dowody świadczące o istnieniu zobowiązania i jego wysokości nie zostały zaprezentowane. Dlatego zdaniem Sądu twierdzenia powoda, poparte załączonymi dokumentami, których mocy dowodowej nie można uznać za znaczącej, nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zasądzenia na jego rzecz należności wynikającej z pozwu. W tym względzie na uwadze mieć trzeba okoliczność, iż powód wywodzi swoje roszczenie względem pozwanego z umowy, której nie był stroną, zaś zapewnień zbywcy wiarygodności w umowie cesji co do istnienia bezspornych, wymagalnych wiarygodności względem byłych abonentów, w przypadku pozwanego nie można w żaden sposób zweryfikować. Nie można podzielić też twierdzeń powoda, iż to na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia nieistnienia roszczenia poprzez wykazanie dowodów zapłaty spornej sumy, podczas gdy pozwany zaprzecza istnieniu zobowiązania. W tej sytuacji nielogiczne jest bowiem przerzucenie na pozwanego obowiązku udowodnienia istnienia tego, czego istnieniu zaprzecza. Zdaniem Sądu to powód przedstawiając dowód w postaci umowy zawartej przez swojego poprzednika prawnego z pozwanym mógłby obalić twierdzenia pozwanego o nieistnieniu zobowiązania i przerzucić na niego obowiązek wykazania zapłaty spornych sum.

Zgodnie z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 zdanie 1 k.p.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, i to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W niniejszej sprawie przedstawione przez powoda dowody ocenić należy jako niewystarczające do stwierdzenia istnienia roszczenia wobec pozwanego. W takim przypadku, a więc gdy postępowanie dowodowe nie przyniosło efektu, sąd wyda rozstrzygnięcie merytoryczne na niekorzyść osoby, która opierała swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych. Sąd nie może w tym zakresie działać z urzędu i zastępować wymaganą przez ustawę inicjatywy stron. Sąd nie może też poszukiwać za stronę dowodów wykazujących jej twierdzenia (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 21.11.2013r., I ACa 998/13, Legalis nr 999445).

Mając powyższe na uwadze uznać należało, że powództwo podlega oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego Sąd ustalił na kwotę 180 zł na podstawie § 6 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (t. jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 490). Zgodnie z załączonym spisem kosztów Sąd zasądził też od powoda na rzecz pozwanego koszty korespondencji przesyłanej w toku sprawy 21 zł, koszty przejazdu pełnomocnika do sądu na dwa terminy rozprawy, w łącznej wysokości 374,43 zł. W sumie koszty procesu strony pozwanej wyniosły 575,43 zł.